

оставилъ го така на стола, а той си измилъ ржцетѣ, обърсалъ ги въ кърпата, откачилъ отъ стената тамбурата и започналъ да пѣе и свири на първенцитѣ.

Насапунениятъ чакалъ... чакалъ..., но когато сапунътъ му залютѣлъ нетърпимо въ очитѣ и легентъ затежалъ въ ржцетѣ, започналъ страшно да вика и се люти... Пѣсенъта и свирнята били толкова длѣжки и омайни, че единъ отъ чорбаджиитѣ заспалъ, облегнатъ до стената. Другитѣ слушали и се смѣели, а насапунениятъ нетърпеливецъ крещѣлъ надъ легена: „Скоро, Хаджи, скоро! Ще изгърва легена“.

А Хаджията дрънка тамбурата и тананика:

Като имашъ много пари, драгинко,
познавашъ ли, кой съмъ ази, драгинко?

Най-сетне Хаджията спира пѣсенъта, избърсва и измива лицето и главата на скжперника. Последниятъ плаща гроша и изкоква като попаренъ отъ бръснарницата.

Тази сцена описана отъ поета, е представена съ маникени (кукли) въ естествена голѣмина. Пазителтъ на музея я разправя на посетителитѣ, и тѣ се обливатъ отъ смѣхъ. Вие напушате родната кжща на поета съ силно впечатление и възбудено приказвате за това.

Подиръ това посещавате извънредно интересния женски манастиръ въ градеца, разглеждате скривалището, въ което се е крилъ Василь Левски и се учудвате на дветѣ църкви — старата въ манастира и новата — извънъ него.

Не ще бжде зле, отъ манастира да се изкачите на близката планинска височина, която е покрита съ много развалини. Тука ще се научите, че преди освобождението голѣма часть отъ Сопотъ била построена на височината, че презъ време на освобождението откъмъ Карлово долетѣли грозни башибозуци, които ограбили градчето и го изгорили. Населението едва успѣло да избѣга въ Стара-планина и така се избавило. Нѣкои били настигнати отъ турцитѣ и избити. Така е загиналъ